

Udskriftsdato: lørdag den 6. juni 2026

KEN nr 9984 af 01/02/2012 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 42-12 om kontanthjælp - ændringer i forholdene - social begivenhed - ægtefælle pensionist

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2100141-11

Ankestyrelsens principafgørelse 42-12 om kontanthjælp - ændringer i forholdene - social begivenhed - ægtefælle pensionist

Resume:

En gift ansøger, der kom hjem til Danmark efter et ophold i udlandet på knap halvanden måned, havde ret til hjælp til forsørgelsen, hvis hun i øvrigt opfyldte betingelserne for ret til hjælp, herunder at hun var ledig og stod til rådighed for arbejdsmarkedet.

Ægtefællerne havde ikke indrettet sig på at leve af mandens pension, idet ansøger forud for rejsen havde et selvstændigt forsørgelsesgrundlag i form af kontanthjælp.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 11, stk. 2

Afgørelse:

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i sag om betingelserne for at få hjælp til forsørgelsen.

Resultatet er

- NN har været ude for ændringer i sine forhold
- Kommunen skal behandle ansøgningen om hjælp til forsørgelse

Det betyder, at kommunen skal vurdere, om de øvrige betingelser for ret til hjælp er opfyldt, herunder at borgeren er ledig og står til rådighed for arbejde.

Vi er således kommet til samme resultat som Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY, men med en anden begrundelse.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg finder, at NN har været ude for ændringer i sine forhold.

Vi har samlet lagt vægt på, at hun forud for hjemkomsten til Danmark har klaret sig selv, og at hun ikke har indrettet sig på at blive forsørget af sin ægtefælle. Hun har således inden udrejsen modtaget hjælp til forsørgelsen. Efter hjemkomsten til Danmark har hun ikke haft et forsørgelsesgrundlag.

Det fremgår af sagen, at NN var i udlandet i perioden 29. juni – 9. august 2010. Den 11. august 2010 søgte hun om kontanthjælp.

Det er en betingelse for at få kontanthjælp eller starthjælp, at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, der har bevirket, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til forsørgelsen og at behovet ikke kan dækkes på anden måde.

Det er borgerens forhold på ansøgningstidspunktet, der er bestemmende for, om borgeren opfylder betingelserne for at få hjælp til forsørgelse. Vi henviser til Principafgørelserne 74-11 og 75-11.

Kommunen skal tage stilling til, om NN står til rådighed for arbejde. At stå til rådighed betyder, at hun søger at udnytte sine arbejdsmuligheder blandt andet ved aktivt at søge arbejde og ved at tage imod tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Bemærkninger til klagen

Kommunen har henvist til Principafgørelse A-47-05.

Vi bemærker, at denne Principafgørelse drejede sig om et ægtepar, der havde indrettet sig på at leve af mandens indtægter, og hvor kvinden ikke havde været ude for ændringer i sine forhold, da hun søgte om kontanthjælp.

Med hensyn til begrebet ”afledt social begivenhed”, anvendes dette begreb i de tilfælde, hvor begge parter modtager kontanthjælp. I det tilfælde, hvor den ene ægtefælle bliver arbejdsløs og får kontanthjælp, kan den anden ægtefælle få en afledt ret til supplerende kontanthjælp, hvis dennes løn for eksempel er lavere end kontanthjælpsniveauet. Men uden for de tilfælde, der findes i aktivlovens § 13, er der ikke hjemmel til, at den ene ægtefælle kan aflede en ret fra den anden ægtefælles ændringer/socialt begivenhed.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen
- De Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 10. februar 2011
- Klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 23. februar og 7. marts 2011
- Beskæftigelsesankenævnets genvurdering

Kommunen traf den 17. august 2010 afgørelse om, at borgeren ikke var berettiget til kontanthjælp. Kommunen begrundede sit afslag med, at borgeren ikke havde været ude for ændringer i sine forhold og at det, at ægtefællen ikke længere var uden arbejde men overgået til folkepension, ikke var en ændring i deres forhold, som berettigede til kontanthjælp. Kommunen lagde vægt på, at borgeren aldrig havde været i arbejde, og derfor ikke selv havde været ude for ændringer i sine forhold i form af for eksempel arbejdsløshed. Den såkaldte sociale begivenhed sås ikke opfyldt.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse, hvilket betød, at borgeren havde ret til at få behandlet sin ansøgning om kontanthjælp fra henvendelsestidspunktet den 11. august 2010.

Beskæftigelsesankenævnet har begrundet afgørelsen med, at nævnet vurderer, at borgeren efter tilbagekomsten fra ferien i udlandet opfyldte betingelserne i aktivlovens § 11, stk. 2, for at være berettiget til hjælp til forsørgelse i form af kontanthjælp.

Beskæftigelsesankenævnet har lagt vægt på, at den sociale begivenhed, som var afledt af ægtefællens sygdom og dermed manglende mulighed for at forsørge hende, fortsat var til stede, og at borgeren fortsat på grund af arbejdsløshed er afskåret fra at skaffe det fornødne til sin egen forsørgelse.

Kommunen har klaget over Beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at kommunen ønsker sagen antaget til principiel behandling med henblik på stillingtagen til:

- om en borger, som aldrig har haft tilknytning til arbejdsmarkedet, og starter med at modtage kontanthjælp som en afledt begivenhed til ægtefællen, kan få selvstændig ret til kontanthjælp ved at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og deltage i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,
- om det forhold, at en borger har modtaget kontanthjælp i en årrække efter ægtefællens overgang til folkepension, er at sidestille med, at borgeren herved har opnået en selvstændig ret til kontanthjælp,
- om en ægtefælles overgang til folkepension kan betragtes som en social begivenhed.

Beskæftigelsesankenævnet har ved genvurderingen blandt andet henvist til, at borgeren i hele perioden har stået til rådighed for arbejdsmarkedet, og at ægteparret ikke har indrettet sig på at leve af mandens folkepension. Da folkepension kun er bestemt til at dække egen forsørgelse, mener nævnet, at den sociale begivenhed, der oprindeligt var afledt af ægtefællens sygdom og dermed manglende mulighed for at forsørge hende, fortsat er til stede, og at hjælpen til borgeren skulle beregnes på selvstændigt grundlag efter aktivlovens § 26, stk. 4.